

Abstrakt

Prevence v občanském zákoníku

Téma mé diplomové práce je prevence v občanském zákoníku. Tato práce zkoumá vymezení pojmu prevence v rámci občanského zákoníku jako klíčového aspektu v ustanovení obecných pravidel vzájemného soužití v našem hlavním právním kodexu. Prevence zde není chápána pouze jako snaha zabránit protiprávnímu jednání, nýbrž je rozšířena na širší pojetí zabránění vzniku škody či újmy na zdraví a životě jednotlivců ve společnosti, kdy její podstata přesahuje pojetí práva. Práce reflektuje vývoj pojmu prevence a jeho zakotvení v občanském zákoníku, s důrazem na různá historická pojetí a vývoj právních předpisů.

První kapitola práce analyzuje různá pojetí prevence především v obecném smyslu, přičemž se zaměřuje na jeho význam v různých oblastech, včetně medicíny, sociálních věd a kriminologie. Je zde také vymezen obsah dalších druhů prevence jako primární a sekundární či generální a specifická.

Druhá kapitola se již věnuje stručnému shrnutí vývoje občanského zákoníku jako právního kodexu, s důrazem na jeho vývoj v římské společnosti, středověku a moderních dobách. Tato část práce sleduje také proměnu samotného institutu prevence v těchto jednotlivých částech historie.

Stěžejní část práce (kapitoly tři až pět) se zaměřuje na aktuální pojetí prevence v NOZ, který pojem prevence již výslovně uvádí, a to ve vztahu k odpovědnosti za škodu. Zatímco třetí kapitola analyzuje ustanovení týkající se prevence ve vztahu k odpovědnosti za škodu, zejména §2900 a §2904, v nichž jsou uvedeny povinnosti občanů, vedoucí k zamezení vzniku škody, a též možnosti náhrady majetkové škody, čtvrtá kapitola provádí srovnání českého NOZ s anglickým, německým a rakouským právním prostředím.

Pátá kapitola nastiňuje jednotlivé případy judikatury z posledních let, jejímž předmětem bylo právní pojetí prevence a ukazuje, že se rozhodně nejedná o mrtvý institut.

Empirická část práce je následně rozdělena do tří dílčích celků. První část se zaměřuje na současné pojetí prevence v NOZ s ohledem na historický kontext. Druhá část se věnuje srovnání českého NOZ s právními úpravami v anglickém, německém a rakouském právním systému. Třetí část práce se zabývá analýzou judikatury a ukazuje, jak je prevence v NOZ aplikována v praxi. Autor práce se v textu snaží kromě teoretického vymezení pojmu prevence poskytnout také ucelený náhled na jeho vnímání v českém právním prostředí, včetně mezinárodního kontextu a judikatury.